Dosar nr.2-1178/2025
PIGD: 2-25118502-09-2-19082025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

29 septembrie 2025 or. Fălești
Judecătoria Bălți (sediul Fălești)
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Anatolii Blinov
grefier Elena Trișnevschi

examinând în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de Otilia Negoiță către Grigore Hadîrca privind repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție,

c o n s t a t ă:

La 19 august 2025, Otilia Negoiță a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grigore Hadîrca privind repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că, la 19 aprilie 2025, aproximativ la ora 10^{00}, a mers cu mașina împreună cu tatăl său Negoiță Alic, la Centru comercial ”AȘA” amplasat în o*****. Ajungând în fața magazinului a coborât din automobil pentru a-l dirija pe tatăl său să parcheze automobilul.

La un moment dat, Negoiță Otilia a fost lovită în regiunea picioarelor cu partea din față a automobilului de marcă ”Toyota Avensis”, cu numărul de înmatriculare *****, condus de Hadîrca Grigore, care intenționa să parcheze în același loc. După ce a lovit-o pe reclamantă prima dată, pârâtul a oprit și a dat puțin în spate, după care din nou în mod conștient a accelerat în față și a lovit-o a doua oară pe Negoiță Otilia în același mod.

În acel moment, văzând un pericol iminent pentru viața și sănătatea fiice sale, Negoiță Alic s-a apropiat de automobilul condus de pârât și a lovit cu palma peste parbriz în scopul de a-l atenționa și a-l face pe Hadîrca Grigore să oprească și să nu meargă cu mașina peste reclamantă. De la lovitura aplicată, parbrizul mașinii conduse de pârât s-a fisurat.

Pe caz a fost depusă sesizare la Inspectoratul de Poliție Fălești pentru efectuarea de cercetări, fiind pornite două procese contravenționale: pentru accident rutier și pentru deteriorarea parbrizului.

În procesul contravențional nr. 555 din 25 aprilie 2025, pornit în baza sesizării REI-2 nr. 1795 din 22 aprilie 2025, în esență, s-a reținut că, la 19 aprilie 2025, ora 10^{00}, în o*****i, Hadîrca Grigore, conducând automobilul de marcă ”Toyota Avensis”, cu numărul de înmatriculare *****, a tamponat-o pe Negoiță Otilia cu bara de protecție față la picior, provocându-i leziuni corporale sub formă de echimoze pe partea anterioară a articulației genunchiului stâng, care potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 202538P0127 din 22 aprilie 2025, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale

Prin Decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Fălești din 27 iunie 2025, adoptată în temeiul Procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 309156, Hadîrca Grigore a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin.(2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea cu amendă în mărie de 24 unități convenționale și aplicate 6 puncte de penalizare.

Decizia agentului constatator de condamnare a pârâtului a fost adoptată în prezența pârâtului, care a semnat că recunoaște săvârșirea contravenției și este de acord cu sancțiunea stabilită. Decizia în cauză nu a fost contestată, devenind irevocabilă prin neatacare.

Prin fapta pârâtului Hadîrca Grigore, exprimată în împiedicarea lovirea cu automobilul, reclamantei Negoiță Otilia i-a fost lezată grav sănătatea. Modul în care a acționat pârâtul, persistența acestuia în conduita sa, a provocat repercusiuni adânci asupra reclamantei.

Emoțiile negative trăite de Negoiță Otilia prin săvârșirea în privința sa a contravenției de accident rutier, sunt cu atât mai mari, având în vedere gravitatea faptei ilicite comise de pârât. Or, acesta în mod conștient a dat cu mașina peste reclamantă. Astfel, violența aplicată de pârât fără o justificare legitimă, în prezența publicului larg, a fost incontestabil, de natură să afecteze persoana reclamantei, prin atingerea valorilor sociale, precum: integritatea fizică, demnitatea și onoarea.

În confirmarea pretențiilor formulate în cererea de compensare a prejudiciului moral Negoiță Otilia, invocă că în rezultatul acțiunilor ilicite ale pârâtului, i-au fost cauzate daune personalității fizice (durerile fizice cauzate prin lovirea cu automobilul, suferințele psihice condiționate de vătămările corporale, retrăirea unui pericol real asupra vieții și sănătății sale), cât și personalității sociale (cauzate de necesitatea prezentării în fața diferitor autorități cum ar fi poliție, medicul legist, medicii specialiști, etc., fapt ce a necesitat reproducerea circumstanțelor întâmplate, ceea ce a condiționat revictimizarea reclamantei).

Pentru atenuarea reacțiilor psihice negative ale reclamantei și atingerea efectului compensatoriu, Negoiță Otilia apreciază cuantumul despăgubirilor pentru repararea prejudiciului moral ce urmează a fi încasat de la pârâtul Hadîrca Grigore în sumă de 20000 lei.

Solicită reclamanta Otilia Negoiță admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul lui pârâtului Hadîrca Grigore, în beneficiul reclamantei Negoiță Otilia, suma de 20000 lei, în calitate de compensație bănească pentru prejudiciul moral cauzat prin contravenție, precum și cheltuielile de judecată în sumă de 2200 lei.

În ședința de judecată, avocatul Oleg Ciumaș în interesele reclamantei Otilia Negoiță a susținut pe deplin cererea de chemare în judecată depusă și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat, în baza temeiurilor de fapt și de drept indicate în acțiune.

Respectiv, reclamanta Otilia Negoiță și pârâtul Hadîrca Grigore fiind citați legal în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, cauza fiind pasibilă examinării în lipsa acestora în baza art. 206 al. 5 CPC.

Audiind opinia avocatului Oleg Ciumaș, în interesele reclamantei Otilia Negoiță asupra acțiunii depuse, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată înaintată de Otilia Negoiță este întemeiată, urmând a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă,

nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În corespundere cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Prin înscrisurile atașate la dosar, se atestă că, prin Decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Fălești din 27 iunie 2025, adoptată în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 309156, Hadîrca Grigore a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea cu amendă în mărie de 24 unități convenționale și aplicate 6 puncte de penalizare (f.d.29).

Pentru a emite hotătâre agentul constatator a reținut ca fiind confirmat în acțiunile lui Hadîrca Grigore faptul că 19 aprilie 2025, ora 10:00, în o*****i, conducătorul automobilului de model „Toyota” a tamponat ușor cu bara de protecție față la picior pe Otilia Negoiță, provocându-i leziuni corporale conform actului de expertiză medico-legală (f.d.29).

Așadar, instanța conchide că Otilia Negoiță a depus în instanță o acțiune cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție, în esență solicitând încasarea din contul lui Hadîrca Grigore în beneficiul Otiliei Negoiță a prejudiciului moral cauzat prin contravenţie în mărime de 20000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

În acord cu prevederile art. 45 alin.(1) Cod contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție.

Conform art. 19 alin.(1), (3) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și dimensiunea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciului nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea capacității corpului uman (prejudiciu biologic).

Potrivit art. 1998 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăția este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciului moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În conformitate cu dispozițiile art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța reiterează că, sub incidența normei articolului 1998 Cod civil cad toate raporturile de reparare a prejudiciului delictual, dacă nu există o normă specială menită să reglementeze anumite obligaţii delictuale, ţinând cont de specificul lor.

Spre deosebire de răspunderea contractuală, care apare ca urmare a încălcării unei obligaţii concrete, stabilită prin contract, cea delictuală se angajează în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter general (născută dintr-un raport civil absolut), care revine tuturor – de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite.

Pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil. Componenţa delictului civil constituie o totalitate de elemente esenţiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale.

Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Dacă legea modifică sau restrânge cercul condiţiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezenţa unor condiţii speciale.

Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În dependenţă de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral şi patrimonial.

Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acţiunii sau inacţiunii. Fapta ilicită apare sub forma inacţiunii în acele situaţii când, potrivit legii, o persoană este obligată să îndeplinească o activitate sau să săvârşească o anumită acţiune. Abţinerea de la îndeplinirea acestei activităţi sau de la săvârşirea acţiunii prevăzută de normele imperative constituie o faptă ilicită.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

La fel, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma şi gradul vinovăţiei autorului faptei ilicite nu prezintă importanţă pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.

Instanța enunță că, în speță, sunt întrunite cele patru condiții de angajare a răspunderii delictuale a lui Hadîrca Grigore, or, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 309156 din 27 iunie 2025, Hadîrca Grigore a fost recunoscut vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin.(2) Codul contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 24 unități convenționale, decizia care nu a fost contestată de nici una din părțile interesate (f.d. 29).

Se reține că, în condițiile în care, la caz există o decizie prin care Hadîrca Grigore a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin.(2) Codul contravențional, vinovăția acestuia este confirmată pe deplin, iar instanța nu mai poate pune în discuție acest fapt.

Instanța de judecată consideră că reclamanta Otilia Negoiță a prezentat instanței de judecată probe pertinente și suficiente care demonstrează în afara oricărui dubiu existența faptei ilicite, săvârșirea căreia i-a cauzat prejudiciu moral în rezultatul acțiunilor intenționate comise de către pârâtul- Grigore Hadîrca în data de 19 aprilie 2025.

Conform art. 2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Potrivit art. 2037 alin.(1), (2) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și în măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Reieșind din conținutul dispozițiilor legal citate, răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator, mărimea despăgubirii urmează să se determine de către instanța judecătorească în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului, ținându-se cont de circumstanțele concrete ale cauzei în care a fost cauzat prejudiciul, de restrângerea posibilităților de viață familială și socială, de statutul reclamantului și de măsura în care această despăgubire poate să-i aducă o satisfacție echitabilă.

Instanța de judecată conchide că, reclamantul are dreptul la repararea prejudiciului moral, însă cuantumul sumei solicitate de 20000 lei, este apreciat ca unul excesiv, or despăgubirea în cazul dat urmează să aibă un efect compensatoriu și nu unul punitiv și nici vindicativ, urmând ca reparația să fie echitabilă, dar nu excesivă, raționamente ce se regăsesc și în dispozițiile art. 2037 Cod civil, cât și în jurisprudența constantă a CtEDO (cauza Selcuk contra Turciei).

Ca urmare a celor relatate, instanța de judecată, va încasa din contul lui Hadîrca Grigore, în beneficiul Otiliei Negoiță, suma de 3000 lei, cu titlul de prejudiciu moral. În rest, cererea de chemare în judecată în partea încasării prejudiciului moral, va fi respinsă din lipsă temei.

Conform art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art.98 alin.(1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

Conform prevederilor art. 96 alin. (1) CPC, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Potrivit prevederilor alin. 1^1) al aceluiaşi articol, cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Din normele de drept citate supra, rezultă în mod cert că, partea care a avut câştig de cauză este în drept să solicite încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat şi în măsură în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Pentru a fi rambursate cheltuielile de asistenţă juridică potrivit art.96 CPC, trebuie confirmate că realmente au fost angajate, necesare şi rezonabile ca mărime.

Conform art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.

În contextul pretenţiilor înaintate de reclamant privind încasarea cheltuielilor de judecată instanța reţine că, reclamantul a solicitat încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică în mărime de 2000 lei achitate CA „Oleg Ciumaș”, în acest sens prezentând ordinul de plată nr. 17118841 din 11 august 2025.

În privința mărimii cheltuielilor de asistență juridică, instanța a stabilit că, acțiunea înaintată nu este de o complexitate sporită, obiectul litigiului nefiind o noutate, iar problemele ridicate în fața instanței de judecată nu sunt dificile.

Pornind de la temeinicia pretențiilor patrimoniale invocate în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată repartizează cheltuielile de judecată între părţi şi consideră necesar de a încasa din contul pârâtului Grigore Hadîrca în beneficiul reclamantei Otilia Negoiță suma de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 200 lei, cu titlu de taxa de timbru.

Luînd în considerație că reclamanta Otilia Negoiță prin prisma prevederilor pct. 1.1.4. din Anexa 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 (în vigoare din 01.01.2024), la depunerea acțiunii a fost scutită de la plata taxei de stat, din contul lui HADÎRCA Grigore, se va încasa în beneficiul statului suma de 250,00 lei cu titlu de taxă de stat, de plata cărei sume reclamanta Otilia Negoiță a fost scutită la depunerea acțiunii.

Raportate la normele de drept legale, instanța de judecată va admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reclamanta Otilia Negoiță, din motivele expuse mai sus.

În conformitate cu art. 236, art. 238-241, Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Otilia Negoiță către Grigore Hadîrca privind repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

Se încasează din contul lui Grigore Hadîrca, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul Otiliei Negoiță, născută la *****, IDNP *****, suma de 3000 (trei mii) lei, cu titlul de prejudiciu moral, suma de 2000 (două mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 200 (două sute) lei, cu titlu de taxa de timbru.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează din contul lui Grigore Hadîrca, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250,00 (două sute cincizeci,00) lei, de la plată căreia reclamanta Otilia Negoiță a fost scutită la depunerea cererii de chemare în judecată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul Făleşti).

Preşedintele şedinţei
judecător **Anatolii Blinov**